

Villányi László

Újra lehajolván

KOLLÁZS PILINSZKY JÁNOS NAPLÓIBÓL, TÖREDÉKEIBŐL

„És újra lehajolván, írt vala a földre.”
(János 8,8 – Károli Gáspár fordítása)

Ezt a levelet most olvassák
most
miközben írom
hát persze hogy postázatlan marad
még boríték se kell hozzá
legyen erőm a lemosolygottak
és megmosolygottak közé tartoznom
a nehézségben vigaszom
hogy így közelebb kerülhetek
a szerzetesi élet megvalósításához
sivatagos napok jönnek
levelenként kell félrehajtanom a puha erdőt
mindmegannyi seb
az állandó írás lesz a légköröm
mindent meg kell tüzetesen vizsgálnom
ami az eszembe jut
az írás már több is mint az élet
de az élet az írás számára kihagyhatatlan közeg
se tapadni hozzá
se futni előle nem szabad
magunkkal kell vinnünk akár a testünket
a konkrétumon át eljutni az abszolútumig
ez a szeretet kettős teljessége
alapérték Győrújfalun
akkor vágyódtam egy fehér papírlap után
itt van
azóta tudom milyen közel lenni a valósághoz
ha semmi másért
a szelídségért kell küzdenem
bal tenyerem kusza erőtlen vonalaival
akár egy bűnözőé lehetne
úgy szeretnék mindig írni
mintha egy halálraítélt volna a lektorom
ami *reális* mindig belül történik
engedelmesség
életemben a maximális engedékenységet jelenti

ami alapvető bizonytalanságomnak is megfelel
mintegy a csontjaimba van írva
minden kincsem egy zsebkendőbe belefér
nekem csak a leírt betűk maradnak
megtapasztaltalak Istenem
örökké közeledben kívánok maradni
örökké útban akarok lenni feléd.

Gyórfy Ákos

Oostende, Snorlax

„Ahová estél, ott maradsz.
A mindenségből ezt az egyet,
ezt az egyetlen egy helyet,
de ezt azután megszerezted.”
[P. J.]

Az izomsorvadás a végtagok folyamatos gyengülésével jár.
Az izomszövetek zsírszövétté alakulnak.
A folyamat vége a legtöbbször az,
hogy miután a szívizmok és a bordaközi izmok is elzsírosodnak,
a szív vagy a tüdő egyszer csak leáll.

Zoli elektromos tolokocsival közlekedett már évek óta.
Az ujjait is alig tudta mozgatni.

A tengerpart Oostendénél egy körülbelül kétszáz méter széles
homoksáv.
A járóképes gyerekek valahogy lebotorkáltak a vízig,
Zoli viszont az elektromos kocsijával együtt
azonnal belesüppedt a homokba.

Pontosan tudta, hogy nemsokára meg fog halni,
hogy legfeljebb két vagy három éve van hátra.
Az iskolai szünidőket általában egy kanapén ülve töltötte,
egész nap tévét nézett vagy aludt,
mert a szülei nem tudták felvinni az elektromos kocsit
a panelház harmadik emeletére.
A nyári szünet két és fél hónapjában be volt zárva a lakásba,
miközben a testvérei az elektromos kocsijával
a ház előtti parkolóban száguldoztak.

Erős szél fúj,
a látóhatár peremén az angliai Dover fehér sziklái ragyogtak.